

Rouwhulde – de heer Damien Yzerbyt

De **voorzitter** (voor de staande vergadering): Op 19 januari 2014 is onze gewezen collega Damien Yzerbyt overleden. Hij is amper 50 jaar geworden, en is gestorven aan de gevolgen van de ziekte waartegen hij tot op het einde zo moedig en vastberaden gevochten heeft. De vele reacties op zijn overlijden zijn unaniem: het zijn even zovele blijken van respect voor onze oud-collega.

Hij is gestorven in het harnas, en heeft, met zijn onmiskenbare politieke talent, tot op het laatst zijn mandaten van Waals parlementslid en schepen voor financiën en openbare werken van de stad Moeskroen uitgeoefend.

Damien Yzerbyt was politicus in hart en nieren, een politiek beest. Hij behaalde de graad van licentiaat in de Romaanse filologie aan de Université catholique de Louvain (UCL) en was leraar Frans en godsdienst aan het Collège technique Saint-Henri in Moeskroen. In 1987 zette hij zijn eerste stappen in de politiek. Het was een periode waarin het Franstalige onderwijs ingrijpende veranderingen onderging. Damien Yzerbyt was actief in het verenigingsleven. In 1997 werd hij gemeenteraadslid in Moeskroen en in 2001 schepen. Hij kwam op voor de parlementsverkiezingen van 2003 en de gewestverkiezingen van 2004, en verving onze collega Catherine Fonck in de Kamer van 30 juli 2004 tot 19 april 2005, toen zij minister werd in de regering van de Franse Gemeenschap. Nadat Jean-Pierre Detremmerie ontslag had genomen uit het Waals Parlement, nam Damien Yzerbyt diens plaats in.

Ook al had hij maar een paar maanden zitting in de Kamer, we zullen ons hem herinneren als een oprecht en beginselvast man, die een afkeer had van hoogdravende en gezwollen taal. 'Recht op het doel afgaan', dat was in zekere zin zijn devies. Damien Yzerbyt was een bescheiden en loyaal parlementslid, een man die niet te beroerd was om aandachtig te luisteren naar anderen. Niet alleen zijn collega's uit alle fracties hadden veel waardering voor hem, ook de vele culturele en sportverenigingen waarin hij zich inzette en waarvoor hij tijd noch moeite spaarde.

Damien Yzerbyt was een harde werker, een dossiervreter, maar ook een man van de praktijk, iemand die voeling hield bij wat er leefde onder zijn kiezers. Hij gaf zich geheel aan zijn stad, Moeskroen, die hem zo dierbaar was. De lokale dossiers hadden geen geheimen voor hem. Hij had immers een hartstocht ontwikkeld voor de lokale politiek, want zo kon hij in contact komen en blijven met alle lagen van de bevolking van zijn stad en van zijn regio, Waals-Picardië. Economische ontwikkeling moest voor hem uitsluitend ten dienste staan van sociale vooruitgang en die maatschappijvisie probeerde hij te vertalen in alle dossiers die hij behandelde.

Namens de Kamer van volksvertegenwoordigers heb ik de familie van onze betreurde collega mijn deelneming betuigd.

Minister **Joëlle Milquet**: Op 19 januari is Damien Yzerbyt van ons heengegaan in de leeftijd van 50 jaar. Hij is uiteindelijk bezweken aan de ziekte waartegen hij zo waardig, groots en met een uitzonderlijke moed gevochten heeft. Hij heeft zijn lot zonder jammeren gedragen.

Weinig mensen, zelfs eminente, kunnen zich erop beroemen dat ze zich volledig hebben ingezet voor de gemeenschap. Dat was wel het geval voor Damien Yzerbyt, schepen van Moeskroen.

Zijn laatste boodschap wordt verwoord in een Indiaans gedicht: Ik dank u voor de liefde die u allen mij heeft betoond. Nu is voor mij de tijd gekomen om mijn reis alleen voort te zetten. U mag korte tijd verdrietig zijn. Laat de herinneringen uw smart verzachten. Heb vertrouwen, dat zal u troosten en sterken. Weet dat ik niet ver weg ben en dat het leven verder gaat. Wanneer uw tijd gekomen is, zal ik u opwachten.

Damien Yzerbyt hield van zijn rang. Hij hield van de mensen en van mensen houden was, zoals hij vaak herhaalde, ze respecteren en ze dienen. Hij hield ervan voor iedereen tijd te nemen om te luisteren en raad te geven, maar ook om te onderhandelen. Voor hem waren beloften en projecten geen woorden, maar vooral daden.

Damien Yzerbyt was een man met veel kwaliteiten. Hij was sympathiek en beminnelijk, zette zich sterk in in het verenigingsleven en verrichte zijn dagelijks werk als politicus met hart en ziel. Hij was één van die mannen wier heldere en concrete, vindingrijke en methodische, loyale en genereuze geest de waarden van het humanisme ten volle belichaamde.

Hij was ook een harde werker. Drie weken voor zijn dood verdedigde hij nog zijn begroting voor de Moeskroense gemeenteraadsleden.

Hij was een veelzijdig en cultureel ontwikkeld man. Hij was al op jonge leeftijd behept met het heilig vuur voor de politiek en heeft die passie in zijn carrière nooit verwaarloosd.

Door zijn deelname aan de activiteiten van de Leuvense algemene studentenraad had hij zich daar tijdens zijn studie Romaanse filologie en theologie reeds op voorbereid.

Zijn politieke inzet is gestart in zijn stad Moeskroen, waarvan hij een kind was, een echte *hurlu*. Geëngageerd in de politiek sinds 1987 kwam hij er op voor de gemeenteraadsverkiezingen in oktober 1994 en had hij als verkozen gemeenteraadslid zitting vanaf 1997. In 2001 werd hij schepen, belast met Stedenbouw, Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Jeugd, Mobiliteit, Pensioen en Erediensten.

Damien Yzerbyt was een dossiervreter die zijn intelligentie, bekwaamheid en kwaliteiten ten dienste heeft gesteld van een aantal grote projecten in Wallonië en in Moeskroen. Hij was een visionair, iemand die de dialoog verkoos boven de confrontatie. Met de onverzettelikheden, standvastigheid en onwankelbare overtuiging die hem eigen waren, heeft hij veel voor zijn stad, Moeskroen, gedaan (onder andere met de bouw van woonunits en de aanleg van wegen), maar steeds vanuit een globale visie. De stad heeft altijd op zijn nooit aflatende inzet kunnen rekenen. Na de verkiezingen van oktober 2006 wordt Damien Yzerbyt opnieuw schepen van Moeskroen. Damien was ook een gezaghebbende spreekbuis van Waals-Picardië in het Waals Parlement en het Parlement van de Franse Gemeenschap.

Zijn parcours bewijst zijn wensen. Damien Yzerbyt was een humanist, geknipt voor de publieke werking, met een onverzettelijk vertrouwen in de mens en gehecht aan de omkadering van de jongeren, vooral de meest kwetsbaren onder hen.

Hij was amper 50. Hij die met de hem kenschetsende Picardische verve zei: 'Je ne cherche pas à faire une performance, encore moins à épater la galerie. C'est dans mon caractère; je me connais. Je ne partirai pas faire un tour du monde pour tirer ma révérence. Mon tour du monde à moi – et ce n'est pas démagogique de le dire –, c'est à Mouscron que je le ferai.'

Hij heeft een leven geleid met passie voor zijn stad, met ziel en betrokkenheid.

De Kamer neemt een minuut stilte in acht.